

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120209114
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1120209114.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: P. T. R., H. XX.X.XXXX, E. X, E., zastúpeného B. E. A., K.Q..X., P.: XX XXX XXX, E. X, E., proti žalovanému: Slovenská Q., N. Z. E. E. Z. K. K. Q., Q.P. XX, C., o žalobe na obnovu konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 19C/81/2012, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 12.2.2021 č.k. 10C/27/2020-39, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému nepriznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol žalobu na obnovu konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 19C/81/2012 a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručенou súdu 25.5.2020 domáhal povolenia obnovy konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 19C/81/2012, v ktorom žiadal od žalovaného náhradu škody 13.826 509 eur podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). Žalobu odôvodnil tým, že 2.3.2018 mu bol doručený rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28.11.2017 č.k. 5Co/521/2014-247, potvrdzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 19C/81/2012-180, ktorým bola jeho žaloba o náhradu škody v celom rozsahu zamietnutá, ten v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 2.3.2018. Žalobu o povolenie obnovy konania odôvodnil existenciou skutočností a dôkazov týkajúcich sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a tieto mu môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Tým malo byť písomné vyhlásenie svedka R. Q. z 25.2.2020. Uviedol, že až z tohto vyhlásenia sa dozvedel skutočnosti, ktoré napriek úsiliu nebol schopný preukázať v pôvodnom konaní.

3. Súd prvej inštancie sa oboznámil s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 19C/81/2012 a zistil, že žalobca sa žalobou doručенou súdu 4.9.2012 domáhal od žalovaného náhrady škody 13.826 509 eur z dôvodu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci orgánom verejnej moci spôsobenej Okresným súdom Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 6K/5/2009. Nesprávny úradný postup súdu mal spočívať v opomenutí zistiť všetky zákonom predpokladané náležitosti návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti G. K.-U., K.Q..X., konkrétne oprávnenia P. Q. K. na podanie návrhu. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 18.10.2013 č.k. 19C/81/2012-180, právoplatného 2.3.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 28.11.2017 č.k. 5Co/521/2014-247 zistil, že súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že v konaní nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom konkurzného súdu a

škodou, ktorej sa žalobca domáhal a že žalovaná suma vypočítaná z hodnoty podniku 2.250 877 a zo sumy nepriznaných provízií vo výške 11.575 632 za roky 2006 - 2008 považoval za hypotetickú, nereálnu, nezohľadňujúcu existencie akejkoľvek konkurencie na poistnom trhu. Konajúci súd zároveň konštatoval, že sa nemôže jednať o škodu vzniknutú samotnému žalobcovi, pretože nebol jediným spoločníkom uvedenej spoločnosti. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a stotožnil sa s jeho záverom, že žalobca nepreukázal príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 6K/5/2009 a tvrdenou škodou. Zároveň uviedol, že zníženie hodnoty podniku dlžníka na stav pred bankrotom v rokoch 2006 - 2008 podľa znaleckého posudku doručeného žalobcom, nemal žiaden vzťah k prebiehajúcemu konkurznému konaniu v roku 2009, zastavenému pre nedostatok majetku dlžníka a tiež, že žalobca si náhradu škody uplatňoval aj vo výške provízií od spoločností B. B. F. S., B..K., ktoré pre zánik v súvislosti s konkurzom už nemohla spoločnosť G. K.-U., K..Q..X.. voči dlžníkom vymáhať, pričom pri tejto tvrdení škode taktiež absentuje vzťah príčiny a následku. K zániku spoločnosti nedošlo v dôsledku začatia konkurzného konania ako bezprostrednej a priamej príčiny, ale v dôsledku ďalších troch skutočností, a to nedostatku majetku dlžníka, zastavenia konkurzného konania pre nedostatok majetku a výmazu z obchodného registra. Žalobca mal ako konateľ dlžníka vedomosť o konkurznom konaní a tento sa nebránil, hoci mohol a mal tým, že pre nedostatok podmienok konania, spočívajúcich v nedostatku návrhu na jeho začatie podaného neoprávnenou osobou, bolo potrebné konkurzné konanie zastaviť, pričom v uvedenom postupe žalobcovi objektívne nič nebránilo. Najvyšší súd SR uznesením z 30.9.2019 č.k. 8Cdo/191/2018-326 odmietol dovolanie žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 28.11.2017 č.k. 5Co/521/2014-247, pričom sa stotožnil s názorom odvolacieho súdu, že v konaní o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu konkurzný súd vydaním uznesenia o vyhlásení konkurzu neprekročil svoju právomoc danú mu zákonom, aj keď rozhodol o návrhu na vyhlásenie konkurzu, ktorý mal vady spočívajúce v jeho podaní neoprávnenou osobou.

4. Súd prvej inštancie v predmetnej veci skúmal splnenie podmienok prípustnosti žaloby na obnovu konania podľa ustanovení § 397 písm. a), § 400, § 403 ods. 1 a ods. 2, § 406, § 413 ods. 1 písm. e), pričom konštatoval, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný, nakoľko je stranou sporu v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 19C/81/2012, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané a zároveň, že žaloba na obnovu konania bola súdu doručená včas, nakoľko mu bola doručená počas plynutia subjektívnej lehoty plynúcej žalobcovi od vypracovania písomného vyhlásenia svedkom R. Q. 25.2.2020, ako aj v rámci objektívnej lehoty plynúcej od 2.3.2018. S poukazom na ustanovenie § 413 ods. 1 písm. e) CSP však žalobu na obnovu konania odmietol ako zjavne nedôvodnú. Konštatoval, že skutočnosti uvádzané svedkom R. Q. v písomnom vyhlásení z 25.2.2020 nie sú dôvodmi pre obnovu konania. V konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 19C/81/2012, obnovy ktorého sa žalobca domáha, bolo súdmi konštatované, že v prejednávanej veci nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi žalobcom namietaným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I a namietaným nezákonným rozhodnutím vydaným Okresným súdom Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 6K/5/2009 a vznikom škody, ktorej náhrady sa domáhal proti žalovanému podľa zákona č. 514/2003 Z.z. a tiež, že nebola preukázaná výška škody. Skutkové okolnosti uvádzané R. Q. vo vyhlásení z 25.2.2020, nie sú spôsobilé prívodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Svedok sa v písomnom vyhlásení opísal fungovanie poisťovacích spoločností, predmet ich činnosti, vzťahy medzi jednotlivými riadiacimi pracovníkmi a tiež vznik konkurenčnej spoločnosti vo vzťahu k predmetu činnosti spoločnosti G. K.-U., K..Q..X., čo však nemá žiaden význam vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi uplatnenou škodou a namietaným nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím súdu a ani vo vzťahu k preukázaniu výšky škody. Zároveň poukázal na časť rozhodnutia odvolacieho súdu v predmetnom konaní, podľa ktorej spor spoločníkov zaniknutej spoločnosti nemôže byť sanovaný uplatnením náhrady škody voči štátu. Na základe uvedeného žalobu odmietol, nakoľko mal už „na prvý pohľad“ za zrejmé, že táto je nedôvodná.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tomuto z dôvodu postupu súdu podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP v spojení s § 413 ods. 2 CSP v konaní žiadne trovy nevznikli.

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznať mu trovy konania v plnej výške. Zopakoval tvrdenia o založení spoločnosti G. K.-U., K..Q..X., priebehu jej činnosti v období

rokov 2006 - 2009, t.j. pred výmazom spoločnosti z obchodného registra, o opakovanom porušovaní zákazu konkurencie voči tejto spoločnosti P. Q. K. a jeho porušení povinností pri správe cudzieho majetku, o nesprávnom a nezákonnom postupe Okresného súdu Bratislava I v konkurznom konaní, jeho nesprávnom rozhodnutí o začatí konkurzného konania a následne o zastavení konkurzného konania pre nedostatok majetku dlžníka, v príčinnej súvislosti s ktorými mu bola spôsobená škoda. Zopakoval aj skutočnosti vyplývajúce z novo predloženého dôkazu písomného vyhlásenia svedka R. Q. z 25.2.2020, ktoré podľa neho odôvodňujú obnovu konania. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne skutkovo vyhodnotil skutočnosť, že aj keď bol v danom čase jediným konateľom spoločnosti, výkon jeho funkcie bol iba formálny z dôvodu nezákonných okolností, ktoré nemohol ovplyvniť a zároveň v odôvodnení absentuje zdôvodnenie tohto záveru. Za nesprávne považoval aj vytknutie spôsobu výpočtu škody súdom prvej inštancie, nakoľko výpočet výšky škody je výhradne znaleckou otázkou, ku zodpovedaniu ktorej sa možno dopracovať iba znaleckým skúmaním. Nesúhlasil ani s právnym názorom súdu, že ide o spor bývalých spoločníkov, podľa neho k prípadnému sporu medzi spoločníkmi by mohlo dôjsť až v prípade, ak by obchodný súd preskúmal náležitosti návrhu na vyhlásenie konkurzu, tento by neprijal a k výmazu spoločnosti by nedošlo, čo sa však v danom prípade nestalo. Namietal, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje dôvody, pre ktoré súd videl neexistenciu príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a postupom obchodného súdu, pričom zdôraznil, že k vzniku škody by inak nikdy nedošlo. Mal za to, že novým dôkazom podporil skutočnosť, že mu konaním štátu bola spôsobená škoda vo výške následne vyčíslenej znaleckým posudkom.

7. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Keďže sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP).

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uvádza, že konanie iniciované žalobou na obnovu konania prebieha v zmysle príslušných ustanovení CSP v dvoch fázach. V prvej z nich súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná. Vzhľadom na to, že v súvislosti s týmto mimoriadnym opravným prostriedkom dochádza k narušeniu princípu právnej istoty, vecné prejednanie tohto opravného prostriedku so zamýšľanými účinkami je viazané na splnenie zákonom striktno definovaných subjektívnych podmienok prípustnosti obnovy konania (legitimovaný subjekt na podanie žaloby na obnovu konania) a objektívnych podmienok prípustnosti obnovy konania (zákonný dôvod obnovy konania, o ktorý sa žaloba musí opierať, prípustný predmet, voči ktorému žaloba smeruje, zachovanie predpísaných zákonných lehôt a dodržanie zákonom stanovených náležitostí žaloby na obnovu konania). Splnenie uvedených procesných podmienok prípustnosti musí súd skúmať z úradnej povinnosti. Naplnenie predpokladov dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP vyžaduje, aby skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa účastníkov a predmetu pôvodného konania, ktoré majú zakladať dôvodnosť obnovy konania, nemohol ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, pričom otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktno procesného hľadiska. Ďalšou podmienkou prípustnosti dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP je predpoklad, že skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, sú spôsobilé privodiť pre účastníka pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ak ide o žalobu zjavne nedôvodnú, súd ju uznesením podľa ustanovenia § 413 ods. 1 písm. e) CSP odmietne.

10. Žalobcom predložený nový dôkaz mal podľa neho preukazovať, že žalobca bol v dôkaznej tiesni, nezavinene nevedel preukázať neexistenciu dôvodov na vyhlásenie konkurzu spoločnosti G. K.-U., K.Q.X., ďalej z neho mal vyplývať nezákonný odliv celej podnikateľskej aktivity tejto spoločnosti a aj snaha o vynechanie žalobcu z podnikania. Nový dôkaz mal tiež podporiť, že mu bola štátom spôsobená škoda vo výške vyčíslenej znaleckým posudkom. Napadnutým uznesením súdu prvej inštancie bola žaloba na obnovu konania odmietnutá ako zjavne nedôvodná podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP, s poukazom na to, že svedok v písomnom vyhlásení opisuje činnosť poisťovacích spoločností a činnosť ich konateľov, čo však vo vzťahu k možnému preukázaniu príčinnej súvislosti medzi uplatnenou škodou a namietaným nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím, ani vo vzťahu k preukázaniu výšky žalobcovi spôsobenej škody, nemá žiaden význam. Odvolací súd sa s uvedeným záverom súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje a s poukazom na závery súdov v rozhodnutiach v pôvodnom konaní považuje za potrebné zdôrazniť, že ak skutočnosti

tvrdené žalobcom, o ktoré tento opiera svoj nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom, samé o sebe nie sú spôsobilé preukázať príčinnú súvislosť medzi žalobcom uplatňovanou škodou a namietaným nesprávnym úradným postupom a ani výšku uplatňovanej náhrady škody, uvedeného nemôžu byť spôsobilé ani dôkazy predložené na podporu týchto žalobcových tvrdení a z uvedeného dôvodu tak nemôžu byť považované za dôkazy spôsobilé privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Odvolací súd zároveň konštatuje, že dôvody neexistencie príčinnej súvislosti medzi žalobcom uplatňovanou škodou a namietaným nesprávnym úradným postupom, boli dostatočným a vyčerpávajúcim spôsobom uvedené v rozhodnutiach súdov v pôvodnom konaní o žalobcovom nároku, a preto je v predmetnom konaní postačujúce konštatovanie súdu prvej inštancie, že ani nový dôkaz predložený žalobcom, podporujúci žalobcove tvrdenia v pôvodnom konaní vyhodnotené ako nedostatočné vo vzťahu k jeho dôkaznej povinnosti, nie je spôsobilý existenciu príčinnej súvislosti preukázať a rovnako nie je spôsobilý preukázať ani výšku uplatňovanej náhrady škody a to najmä preto, že nepreukazuje skutočnosti relevantné pre posúdenie zodpovednosti štátu za uplatnenú škodu.

11. Záverom odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav veci v rozsahu potrebnom pre účely rozhodnutia o prípustnosti žaloby na obnovu konania, na zistený skutkový stav veci správne aplikoval príslušné právny normy, keď pre zjavnú nedôvodnosť žaloby na obnovu konania podľa ustanovenia § 413 ods. 1 písm. e) CSP odmietol. Vzhľadom na uvedené vyhodnotil odvolací súd námietky žalovaného uvedené v odvolaní ako nedôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

12. Odvolací súd zároveň rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, nepriznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože mu žiadne nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).